

Noaptele de Vară

Flavius Laurian Duverna

Noaptele de Vară

Mi-aduc aminte,- adesea ori
De vremea când eram copii,
Că multe lucruri îmi plăceau
Ce seri de seri mă fascinau,
Și-acum îmi produc nostalgii.

Când se puneă punct la joacă
Și-apoi luam masa, în familie,
Mama sub grijă, gătea patul -
Și ne plăcea, nu doream altul
Eram toți plini ... de bucurie.

Îmi amntesc că iubeam mult
Când în lunile calde de vară,
Sub cerul liber, noi dormeam
Și-n fața casei ne-odihneam
Pe-un pat de rogojină-afară.

Întinși la rând, priveam în sus
Cum stam culcați pe căpătâie,
Și urmăream pe-albastrul cer
Lumini ce-apar, și-ndată pier
Și stelele-ncepeau să năruie.

Cum traiectoria cea luminoasă
Poate-n neant ea că se stinge,
Și-n griji deloc nu ne-angajam
Că-ncrezători, fermi toți eram
Cum că pământul, nu-l atinge.

Și-astfel, spectacolul priveam
Până când ochii se-nchideau,
Odihna nopții spre-a ne-aduce
Sub somnul cel dorit și dulce -
Când peste noi stele scânteiau.

Flavius Laurian Duverna
28 noiembrie 2014